

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 14.Gf.40.257/2023/7.

A felperes:

felperes1

cím1

A felperes képviselője:

Tzvetkov Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Tzvetkov Branimir ügyvéd)

cím2

Az alperes:

alperes1 Kereskedelmi és Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság

cím3

Az alperes képviselője:

Herczeg Tamás Ügyvédi Iroda (ügyintéző; dr. Herczeg Tamás ügyvéd)

cím4

A per tárgya: szállítmányozási díj megfizetése

A fellebbezést benyújtó fél: alperes

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 11.G.42.269/2022/13-II.

ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 114.756 (száztizennégyezer-hétszázötvenhat) forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

I.

[1] A felperes keresetében 8.984 euró szállítványozási díj és 2.800 euró után 2021. július 31. napjától, 2.800 euró után 2021. augusztus 6. napjától, 2.800 euró után 2021. augusztus 9. napjától, 292 euró után 2021. augusztus 9. napjától és 292 euró után 2021. augusztus 9. napjától az EKB alapkamat hét százalékkal növelt mértékű kamatának, továbbá 200 euró behajtási költségátalány megfizetésére kérte kötelezni az alperest a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:284. §-a és 6:309. §-a alapján.

II.

[2] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

III.

[3] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 8.984 eurót és 2.800 euró után 2021. július 31. napjától, 2.800 euró után 2021. augusztus 6. napjától, 2.800 euró után 2021. augusztus 9. napjától, 292 euró után 2021. augusztus 9. napjától és 292 euró után 2021. augusztus 9. napjától a kifizetésig számított, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes EKB alapkamatának 7 %-kal növelt mértékű kamatát, valamint 200 eurót. Kötelezte továbbá a felperest 193.334 forint és 831 euró perköltség megfizetésére.

III.1.

[4] A fellebbezés elbírálása szempontjából releváns tényként állapította meg, hogy a felperes mint szállítványozó és az alperes mint megrendelő között 2021. június 25. napján jött létre szállítványozási szerződés 5 db fuvar ország1 és ország2 közötti lebonyolítására, alkalmanként 2.800 euró díj ellenében.

[5] A felperes fuvarozó igénybevételével teljesítette a szerződésben foglaltakat, ennek érdekében fuvarszerződéseket kötött ország1-helység1 és helység1-helység2 viszonylatban.

[6] Az alperes a CMR fuvarleveleket minden esetben kifogás nélkül aláírta, az árut átvette; azok alapján a felperes a számlákat kiállította.

[7] A felperes az alperes korábbi fuvarból eredő kárigényét 5.016 euró összegben a díjkövetelésébe beszámította.

[8] Az alperes fizetési kötelezettségének nem tett eleget, a 2021. július 5. napján a felperesnek címzett Viber üzenetben a következőt írta:

„I want to calcel the trucks for the rest of the week.

I'am sorry.

We had some problems in the market yesterday.”

III.2.

[9] Az elsőfokú bíróság ítélete jogi indokolásában rögzítette elsődlegesen, hogy peres felek beadványaikban a magyar jogra hivatkoztak és a magyar jog alkalmazását kérték, így az Európai Parlament és a Tanács 593/2008/EK Rendeletének 3. cikk (1) bekezdése értelmében a magyar jogot tekintette irányadónak. Rámutatott e körben arra is, hogy a 4. cikk (3) bekezdése alapján is megállapítható lenne a magyar jog alkalmazása a perben.

[10] Megállapította, hogy a felek között a Ptk. 6:302. §-a szerinti szállítmányozási szerződés jött létre, a felperes fuvarozási szerződéseket kötött saját nevében az alperes javára a megvásárolt görögdinnyék ország1ből ország2ra történő továbbításával kapcsolatban.

[11] Az alperes azon védekezésére figyelemmel, hogy a felrakodást megelőzően felmondta a perbeli szerződést, kiemelte, hogy a Ptk. 6:284. §-a értelmében a díj a szállítványozónak a szerződés megkötése esetén jár, vagyis miután a fuvarozási szerződéseket 2021. július 5. napját, az alperes által állított felmondás időpontját megelőzően kötötte, a felperes a szerződésben meghatározott díjra jogosult.

[12] A szerződéses kötelezettségének teljesítése érdekében a felperes az egyes fuvarokkal összefüggésben 2-2 szerződést kötött, ország1ből ország3ba, majd ország3ból ország2ra fuvaroztatta az árut. Erre tekintettel rögzítette, hogy az egyik szerződés, amelyet 2021. július 6. napján kötött, ország3ból ország2ra történő fuvarozással volt kapcsolatos, azonban az adott

rakomány országlból történő továbbítására ezt megelőzően, 2021. július 1. napján sor került, ezért ez esetben is a fuvarozási szerződés az alperes által állított felmondást megelőzően jött létre.

[13] Az alperes által állított felmondás körülményeit vizsgálva, a Ptk. 6:8. § (1) bekezdésére utalva rögzítette, hogy a 2021. július 5. napján kelt Viber üzenetet a felek feltehető akaratára és az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint kellett értelmezni. A nyelvtani értelme az volt, hogy "Ki akarom számolni a teherautókat a hét hátralévő részére", ez ugyanakkor felmondásnak nem volt tekinthető, szerződés megszüntetésére irányuló akaratot nem fejezett ki. Vizsgálta a nyilatkozatot az alperes feltehető akaratára és az eset összes körülményeire nézve is; arra következtetett, hogy azzal az alperes nem a dinnyék minőségére vonatkozó későbbi kifogását terjesztette elő, nem a piacok működésére vonatkozóan tett állítást, ezért abból nem következik a szerződés felmondására vonatkozó akarat. Rögzítette ebben a körben, hogy az alperes a felek közötti szerződés teljesítésében közreműködött, a teljesítéshez szükséges nyilatkozatokat megtette és az árukat átvette, a CMR fuvarleveleket megjegyzés nélkül írta alá.

[14] Azzal összefüggésben, hogy az alperes álláspontja szerint a dinnyék fogyasztása alkalmatlanok voltak, kifejtette, hogy az alperesi képviselő a perben (4. sorszámu jegyzőkönyv) maga adta elő, hogy még a termelőnél rovarcsípés folytán vált emberi fogyasztásra alkalmatlanná az áru. Ebből következőleg nem a fuvarozás során érte károsodás a rakományt, így az alperesi érvelés a felperes felelősségét nem érintette, ennek okán tanúl tanú meghallgatására vonatkozó bizonyítást mellőzte. Ezen bizonyítás szükségtelensége vonatkozásában kiemelte továbbá, hogy az alperesi képviselő arra nézve is nyilatkozatot tett, hogy a lerakodásnál nem volt észlelhető a dinnyék károsodása, erre figyelemmel is irreleváns volt a perben az a tényállítás, amely szerint az árut kizárólag az eljáró kamionsofőrök erőszakos fellépése folytán vette át.

[15] Mindezekre tekintettel kötelezte az alperest a perbeli díj, továbbá 40 euró behajtási költségátalány megfizetésére; a perköltségről a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján határozott.

IV.

[16] Az elsőfokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést annak megváltoztatása és a kereset elutasítása iránt.

[17] Fenntartotta, hogy a Viber üzenetben közölt nyilatkozatát a peres felek közötti szerződés megszüntetésére irányuló akaratkijelentésnek kellett tekinteni. Előadta, hogy a 4. sorszámu jegyzőkönyvben a felperes maga is akként nyilatkozott, hogy a július 5-i üzenetet felmondásnak tekintette. Tényként rögzítette, hogy a Viber üzenetben elírás történt, ugyanis elírás nélkül a nyilatkozat azt tartalmazta, hogy az alperes szeretné törölni (cancel) a kamionokat a hét további részére. Nyelvtani értelmezés alapján is a perbeli nyilatkozat egyértelműen elállásnak minősült.

[18] Tévesnek tartotta továbbá az elsőfokú bíróság álláspontját a körben, hogy irreleváns az a tényállítás, amely a dinnyék átvételének körülményeire vonatkozott, ugyanis több alkalommal rögzítésre került a perben, hogy a dinnyék fogyasztásra alkalmatlanok voltak a termelőnél történt rovarcsípésre tekintettel. Mindezt a felmondása indokaként említette és ennek igazolására kérte tanúként meghallgatni tanúlt. Az elsőfokú bíróság azonban a bizonyítási indítványnak nem adott helyt annak ellenére, hogy egyértelmű, az első fuvar beérkezését követően észlelt minőségi hiba adta az indokát a további fuvarokkal kapcsolatosan gyakorolt felmondásnak. A tanú pedig az áru átvételének körülményeire nézve is tényelőadást tehetett volna.

V.

[19] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult annak helyes indokai folytán.

[20] Elsődlegesen arra utalt, hogy a felperes fellebbezésében nem jelölte meg azt az anyagi jogi vagy eljárásjogi jogszabálysértést, amelyen a fellebbezés alapul, ezen okból a fellebbezés elutasításának lenne helye. Hivatkozott arra is e körben, hogy fellebbezésében határozott kérelmet sem terjesztett elő arra nézve, hogy az ítélet megváltoztatását mennyiben kéri.

[21] Érdemben előadta, hogy iratellenesen hivatkozik fellebbezésében az alperes arra, hogy a 4. sorszámú jegyzőkönyvben foglaltak szerint a nyilatkozatot korábban felmondásnak tekintette. Ezzel éppen ellentétes nyilatkozatot tett a hivatkozott tárgyaláson. Álláspontja szerint helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a perbeli Viber üzenetet sem nyilatkozási értelemben, sem az alperes feltehető akaratára tekintettel nem lehetett felmondásnak tekinteni.

[22] A fellebbezésben előadottak súlytalanságát azzal kívánta alátámasztani, hogy az alperes kifogást a fuvarlevélen nem jelzett és négy különböző napon négy különböző sofőr által szállított rakományt is átvett. A sofőrök fellépésével összefüggésben semmilyen bizonyítékot nem csatolt, de azt sem igazolta, hogy a rakomány, annak silány minősége miatt megsemmisítésre került volna. Megjegyezte, hogy az állított felmondás indokaként egyébként is a piaci helyzetre utalt Viber üzenetében, nem pedig a dinnyék fogyasztásra való alkalmatlanságára.

[23] Kiemelte végül, hogy az alperes fellebbezésében nem vitatta, hogy a fuvarozási szerződéseket a felperes a felmondást megelőzően megkötötte, amely tény alapján ugyanakkor jogosult a szállítmányozási díjra.

VI.

[24] Az elsőfokú bíróság ítéletének jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért azt az ítéltábla teljes terjedelmében vizsgálta felül.

VII.

[25] A fellebbezéssel nem alapos.

VIII.

[26] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, érdemi döntésével és annak jogi indokolásával is egyetértett az ítéltábla az alábbiak szerint.

VIII.1.

[27] Elöljáróban rögzíti, hogy a felperes fellebbezési ellenkérelmében alaptalanul hivatkozott arra, hogy nem határozható meg a fellebbezésben foglaltak szerint az alperes által állított anyagi jogi jogszabálysértés, valamint a határozott jogorvoslati kérelem. A jogszabálysértést ugyanis a Pp. 371. § (1) bekezdés d) pontjának 2021. január 1. napjától hatályos szövege értelmében nem szükséges a jogszabályhely megjelölésével meghatározni, a fellebbezésből pedig egyértelműen megállapítható, az alperes fellebbezésében a perbeli nyilatkozat értelmezését vitatta, és ilyen módon a Ptk. 6:8 § (1) bekezdésében foglaltak megsértését állította. A jogorvoslati kérelem egyebekben pedig tartalmazott határozott kérelmet is az elsőfokú ítélet megváltoztatására és a kereset elutasítására, ennek okán nem volt jogszabályi akadálya a fellebbezés elbírálásának.

VIII.2.

[28] Az elsőfokú ítélet felülbírlatakor az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás adataiból és az elsőfokú ítélet fellebbezéssel nem támadott jogi indokaiból, következtetéseiből kellett kiindulni, ez képezte a felülbírlat alapját.

[29] Az alperes fellebbezésében az alapul szolgáló indokok kifejtésével egyértelműen megjelölte, hogy jogorvoslati kérelme mire irányul: a 2021. július 5. napján kelt üzenet tekintetében a bizonyítékok értékelését és a dinnyék átvételével kapcsolatos körülmények figyelmen kívül hagyását sérelmezte. A kérelemre történő felülbírlat elvéből következik, hogy a fellebbezésben előadott indokok és a hivatkozott jogszabálysértések [Pp. 371. § (1) bekezdés] adják meg a másodfokú bíróság felülbírlati jogkörének a Pp. 370. § (1) bekezdése szerinti kereteit, ezért az ítéltábla ezen korlátok között vizsgálta a fellebbezésben foglaltakat.

[30] A fentiekre tekintettel a másodfokú eljárás során abból kellett kiindulni, hogy a felek között szállítványozási szerződés jött létre, amely alapján a felperes a fuvarozási szerződéseket megkötötte. A dinnyék fogyasztásra való alkalmatlansága az alperes saját előadása szerint sem a fuvarozás során bekövetkezett károsodás következménye és a lerakodásnál egybekben nem is volt észlelhető, ezért a felperes díjra való jogosultságát nem érinti.

VIII.3.

[31] Helyesen utalt az elsőfokú bíróság a bizományi szerződés Ptk. 6:309. §-a értelmében megfelelően alkalmazandó szabályra, vagyis arra, hogy a díj akkor jár, ha a – fuvarozási – szerződést megkötötték [6:284. §]. Az 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.) 511. § (1) bekezdésében foglaltakhoz képest ugyanis az új szabályozás már nem a szerződés teljesítését, csupán annak megkötését írja elő feltételként a díjra való jogosultság szempontjából. A Ptk. indokolása értelmében a régi szabályozás olyan kockázatot hárított a bizományosra, amely indokolatlannak tűnt; ha a bizományos gondosan járt el, akkor indokolatlan az eladó illetve a vevő fizetőképességének és fizetési hajlandóságának kockázatát rá telepíteni.

[32] Megalapozottan érvelt a felperes fellebbezési ellenkérelmében azzal, hogy a fellebbezés még abban az esetben sem eredményezheti az elsőfokú ítélet megváltoztatását, ha az alperes érvelése alapos. Az elsőfokú bíróság döntése ugyanis azon alapult elsődlegesen, hogy a felperes a fuvarozási szerződések megkötésével a szállítványozási szerződésben foglaltakat teljesítette, ilyen módon a díjra jogosult. Megállapította azt is a fuvarozások két viszonylatára tekintettel (ország1-ország3, ország3-ország2), hogy az alperes által állított felmondás a fuvarozási szerződések megkötését követően történt, ezért nem befolyásolja a díjfizetési kötelezettséget. Ezt a megállapítást a fellebbezés szintén nem támadta.

[33] Az alperes fellebbezése a fenti jogi indokokból kizárólagosan azon álláspontját kifogásolta az elsőfokú bíróságnak, amely szerint az üzenet a Ptk. 6:8. § (1) bekezdése szerinti értelmezéssel nem tekinthető felmondásnak. Miután azonban az általa állított felmondás a fuvarozási szerződések megkötését követően történt, a rakomány fogyasztásra való alkalmatlansága pedig nem a fuvarozás során bekövetkezett károsodás következménye volt, a lerakodás és az áru állapotának körülményeire vonatkozó bizonyítás szükségtelen volt, azt helyesen mellőzte az elsőfokú bíróság; a perbeli díjra megalapozottan tartott igényt a felperes. Utal e körben az ítéltábla arra, hogy a tanúbizonyítási indítvánnyal kapcsolatos kifogásait érdemben nem is tudta vizsgálni, ugyanis az alperes az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését erre alapítottnak nem kérte. Azt pedig iratellenesen állította fellebbezésében, hogy a 4. sorszámú jegyzőkönyvben a felperes maga is akként nyilatkozott, hogy a július 5-i üzenetet felmondásnak tekintette (3. old. első bek. utolsó mondata).

[34] Az ítéltábla fentiek szerint korlátozott felülbírálati jogköréből adódott, hogy a 2021. július 5. napján kelt üzenet értelmezésének nem volt jelentősége a jogorvoslati eljárás szempontjából, ebből pedig önmagában az következett, hogy az elsőfokú ítéletet az ítéltábla a fellebbezési érvelésre alapítottnak nem változtathatta meg, a keresetet nem utasíthatta el.

[35] Az alperes 2023. október 25-én kelt észrevételében foglalt további tényállításai, eljárási és anyagi jogi jogszabálysértésekre való hivatkozásai egyebekben tiltott fellebbezés változtatásnak minősültek a Pp. 375. § (1) bekezdése értelmében, ezért azok figyelembevételére nem volt lehetőség. Csupán megjegyzi az ítéltábla a perorvoslati tájékoztatás elmaradásával összefüggésben, hogy az alperes a fellebbezését határidőben terjesztette elő, ezen hiányosságra alapítottna a másodfokú bíróság tárgyaláson kívüli eljárását nem kifogásolta.

IX.

[36] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[37] A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a felperes perköltségének megfizetésére az alperes köteles a Pp. 364. §-a alapján alkalmazandó 83. § (1) bekezdése értelmében, amely a képviseletet ellátó jogi képviselő ügyvédi munkadíjából állt. A munkadíj összegét az ítéltábla a felszámítottak szerint, azonban az áfa felszámítása okán a beadvány előterjesztésének napján irányadó árfolyam (382,52 Ft) figyelembevételével forint összegben határozta meg a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján.

helység2, 2024. február 13.

Dr. Sándor Ottó s. k.
a tanács elnöke

Dr. Vasady Loránt Zsolt s. k.
Dr. Balsai Csaba Zoltán s. k.
előadó bíró
bíró